Converted by Tiff Combine - (no stamps are applied by registered version)

« عندما يسألنى أى انسان سؤالا كهذا يجب أن أقـــول أننـــى أوروبية » .

ثم تستلهم الكاتبة أوهام الماضى البعيد وما ترسخ فى وجـــدان بنى اسرائيل تجاه مصر عبر العصور ، فجمال نهر النيل لا يكمن فى طبيعته وانسيابه بين أرجاء الوادى وما يحيط به من خضره الى غير ذلك ، ولكنـــ يكمن فى أنه يذكرها بقصة موسى وصراعه مع فراعنة مصر ، فهو النهـــر الذى عثرت فيه ابنة فرعون على الصندوق الذى كان موسى قـــد وضـــع فيـــــه .

• שיחקנו ליד הנהר הזה שבו מצאה בת־פרעה את משה, ובמקום שאולי כבר נולד זה העתיד להיות משיח, פעוט היינו בין קני־הסוף.

(٢٧)

« لعبنا بالقرب من هذا النهر الذى عثرت فيه ابنة فرعون على موسى ، وفى ذلك المكان الذى يحتمل أن يكون قد ولد فيه من أصبـــح — بعد ذلك — مخلصا ، عثرت عليه غلاما نائما بين سيقان البردى » ..

ثم تنتقل الكاتبة فجأة من الماضى الى الحاضر ، ومن موسى « قائد الخلاص القديم من مصر » الى « المسيح المنتظر » الذى سيقود عمليـــة الخلاص الجديد ، وتربط بين ذلك كله وبين الوضع الاجتماعى البائس للشعب المصرى فتقول :

המשיח יביא . . . . . .
את הזמנים שבהם לא יהיו נוצרים; ולא מוסלמים, ולא יהודים ולא אנשים לבנים, שחומים או ורודים, ולא יהיו עוד נסיכים החופזים ועוברים במכוניות גדולות ואדומות, נסיכים שקרום עשרם העבה הקשה את לבבם עד כדי כך שאין הם יכולים לא לראות ולא לשמוע ולא להריח את העניים המשתופפים ליד שערי בית־החולים קצר־אל־עיני, מקום שהאוויר מלא את צחנת מצעיהם. יחפי־רגל ייצאו הנסיכים לקראתם, ובעלי־המומים, החולים, העניים והנדכאים יקומו ויסלחו ורפא להם.

(٢٨)